

«Тасдиқ мекунам»

Директори МД «Пажӯҳишгоҳи
меҳнат, мушочират ва шуғли аҳоли»

Маҳмадбекзода М.Ш.

соли 2023

ТАҚРИЗИ МУАССИСИ ПЕШБАР

ба диссертатсияи Назарзода Наврузҷон Назар дар мавзӯи «Такмили арзёбии шуғли пурмаҳсули аҳоли дар Ҷумҳурии Тоҷикистон» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои иқтисодӣ аз рӯи ихтисоси 08.00.12 – Иқтисодиёти меҳнат.

1. Мубрамии мавзӯи таҳқиқоти диссертатсионӣ.

Дар шароити муносибатҳои бозорӣ, шуғли пурмаҳсул шакли муҳими низоми шуғл буда, ҳамчун омили муҳими рушди иқтисодӣ, нерӯи инсонӣ ва ба даст овардани зиндагии шоистаи мардуми кишвар мебошад. Бояд таъкид намуд, ки тарзҳои муҳими таъмин намудани шуғли пурмаҳсул гуногуншакл буда, агар аз як тараф, аз фаъолияти мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатӣ барои таҳия ва такмил додани сиёсати шуғли аҳоли ва танзими бекорӣ ҷиҳати баланд бардоштани сатҳи ҳифзи иҷтимоии аҳоли ва афзун гардонидани маҷмӯи даромадҳо аз фаъолияти меҳнатӣ, инчунин таъмини суғуртаи иҷтимоии аҳолиро пешбинӣ менамоянд, робитаи зич дорад. Ҳамзамон, шуғли пурмаҳсули аҳоли аз фаъолияти оқилонаи агентии меҳнат ва шуғли аҳоли, маркази бо кор таъминкунӣ ва дигар ташкилотҳои зертобеъи назди Вазорати меҳнат, мушочират ва шуғли аҳолии ҷумҳурӣ мустақиман алоқаманд аст. Ин ҳам бошад, бо роҳи бо кор таъмин намудани бекорон, мушочирони меҳнати куллан ба ватан бозгашта, мусоидат кардан ба ташкили соҳибкории хурд ва миёна, омода, бозомӯзӣ ва азнавомодакунии шаҳрвандон ҳамчун мутахассисони баландихтисоси касбӣ, зоҳир мегардад. Қайд намудан зарур аст, ки шуғли пурмаҳсул аз масъулияти иҷтимоии корфармоён, ки ба аҳолии бо ҷиҳати дар иқтисодиёт фаъол

ҷойҳои холии кории ҷойдошта ва нави таъсисшаванда пешниҳод менамоянд, алоқаманд аст. Ҳар корфармо новобаста аз шакли моликият ва намуди фаъолияти иқтисодӣ бояд сиёсати фаъоли дохилӣ ва берунӣ ҳифзи иҷтимоии кормандон ва оилаи онҳоро пеш бурда, кормандони худро бо музди кори лоиқ ва шароити меҳнати сазовор таъмин намояд. Шугли пурмахсул аз рафтори мусоиди ҳуди кормандон – ташаббускорӣ, истеъдоднокӣ, амалигардонии инноватсионӣ ва масъулиятнокии ҷиддӣ алоқамандӣ дорад. Хусусан хоҳиш ва имкониятҳои худро пурра истифода намудани кормандон ҷиҳати такмил додани сатҳи ихтисоснокӣ, хушсифат иҷро кардани корҳои мувофиқи маҷмуи талаботи корфармо барои зиёд шудани музди меҳнат ва соҳиби вазифаҳои баланд гардидани кормандон мусоидат менамояд.

Ҳамин тавр, дар асоси суханҳои дар боло овардашуда, қайд намудан мумкин аст, ки диссертатсияи тақризшавандаи Назарзода Навузҷон Назар, дар мавзӯи “Такмили арзёбии шугли пурмахсули аҳолии дар Ҷумҳурии Тоҷикистон”, барои рушди иҷтимоӣ-иқтисодии ҷумҳурӣ аҳамияти илмию амалӣ иявӣ дошта саривақтӣ мебошад.

2.Мутобиқати муҳтавои диссертатсия ба ихтисос ва ё соҳаи илми эълоншуда

Мавзӯи диссертатсия ба бандҳои зерини Шиносномаи феҳристи ихтисосҳои КОА – и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз рӯйи ихтисоси 08. 00. 12 иқтисодиёти меҳнат мувофиқат мекунад:

1. Асосҳои назариявӣ ва методологии иқтисодиёти меҳнат; назария ва концепсияҳои рушди муносибатҳои иҷтимоӣ-меҳнатӣ (назарияи шугл, бозори меҳнат, идоракунии кормандон ва ғайра).

2. Бозори меҳнат: сохтор ва бахшҳои он; шугли аҳолии, бекорӣ (намуд ва шаклҳои асосӣ, оқибатҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ).

3. Масъалаҳои мубрами муҳочирати меҳнатӣ ва таъсири он ба рушди иқтисодиёти ҷумҳурӣ.

4. Таҷрибаи хориҷии танзими муносибатҳои иҷтимоӣ-меҳнатӣ ва дурнамои истифодаи он дар Ҷумҳурии Тоҷикистон.

3.Навгониҳои илмӣ натиҷаҳо ва хулосаву пешниҳодҳои диссертатсия

Дар диссертатсия заминаҳои назариявӣю методӣю такмили арзёбии шуғли пурмаҳсули аҳолии таҳқиқгардида, тавсияҳои амолӣчиҳати такмили ҳамин раванд асоснок карда шудаанд.

Қайд намудан арур аст, ки ба ҳимоя аз ҷониби муаллиф, нуқтаҳои зерини назариявӣю методӣю амалии таҳқиқот пешниҳодгардидаанд, ки дорои хусусиятҳои навгонӣ мебошанд:

- асоснок қунонида шудааст, ки муҳтавои асосӣю шуғли пурмаҳсул дар доираи бозори меҳнат на танҳо аз қонеъгардонии талаботи аҳолии боҷойи корӣ, инчунин аз “нигоҳи иқтисодӣ” ки ба корманд имконият медиҳад манфиати шахсии худро татбиқ намояд, навоариҳои илму техникаро дар фаъолияти хеш истифода бурда, барои ба даст овардани ҳосилнокии баланди меҳнат ва музди корӣ муносиб муваффақ шавад, ки ба такрористехсолии муътадили корманд ва аъзоёни оилаи он мусоидат намояд, ифода меёбад;

- барои арзёбии миқдорӣ, тавсифи амиқ ва ҳамаҷонибаи шуғли устувори пурмаҳсул низомии нишондиҳандаҳои иқтисодӣю оморӣ пешниҳод шудааст. Тавассути нишондиҳандаҳои мазкур, иқтисодии иқтисодӣ, ғунҷоиши бозори меҳнат ва дараҷаи ҷалби аҳолии аз чиҳати дар иқтисодиёт фаъол ба соҳаҳо ва бахшҳои иқтисодиёт арзёбӣ карда шудаанд;

- барои андозагирии сатҳи рушди шуғли устувори пурмаҳсул, истифодаи тарзу усулҳои маъмул, татбиқи усули таҳлили бисёрҷанан муқоисавӣ бартарии калон дорад. Маҳз тавассути истифодаи усули мазкур, таҳқиқии ҳолати ҳар нишондиҳандаи тавсифқунанда барои давраҳои муайяни таҳлилий, яъне рейтинги ҷамъбастии рушди шуғли устувори пурмаҳсул муайян карда шудааст;

- асоснок карда шудааст, ки дар ҳолате, ки таъмини рушди устувори иқтисодӣ дар кишвар, талаботи умумии иқтисодиёт ба қувваи корӣ муътадилан афзуда, дараҷаи шуғли аҳолии дар иқтисодиёт фаъол дар соҳаҳо ва бахшҳои иқтисодиёт зиёд мегардад, ки чунин ҳолат ба коҳишёбии сатҳи бекорӣ ва рушди маҷмӯи маҳсулоти дохилӣ дар кишвар сабаб мегардад;

- масъалаи муҳими шуғли пурмаҳсул арзёбии динамикаи тағйироти сохтори аҳолии машғул дар соҳаҳо ва бахшҳои иқтисодиёт мебошад. Зимнан сохтори шуғл ҳамчун вазни қиёсӣ ё ҳиссаи аҳолии машғул дар ҳар соҳа ва бахшҳои иқтисодиёт аз маҷмӯи умумии машғулбудагон муайян карда шудааст;

- чиҳати муқаррар кардани алоқа ва таъсиррасонии омилҳои асосӣ ба нишондиҳандаи сатҳи аҳолии дар иқтисодиёт машғул, муаллиф тамсилаи иқтисодию оморино вобаста аз нишондиҳандаҳои омилҳои асосии таъсиррасон тавассути коэффитсиентҳо таҳия гардидааст. Андозаи таъсиррасонии омилҳои таҳияшуда ба нишондиҳандаи сатҳи аҳолии дар иқтисодиёт машғул, тавассути истифодаи усули низоми шохисӣ (индексӣ) ба субот расонида шудааст;

- тамсилаи $U_p = U_b \cdot \bar{K}^L$ дурнамои нишондиҳандаҳои шуғли устувори пурмаҳсул дар Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои 2021 – 2027 таҳия гардидааст.

4. Аҳамияти илмӣ ва амалии натиҷаҳои таҳқиқот

Аҳамияти илмию назариявӣ ва амалии таҳқиқот дар он аст, ки татбиқи улоса ва тавсияҳои асоснокшудаи диссертатсия ба инкишофи иқтисодиёти меҳнат ва рушди устувори шуғли пурмаҳсул мусоидат мекунад. Натиҷаҳои таҳқиқот, ки аз ҷониби муаллиф ба даст оварда шудаанд, метавонанд барои ба таври дақиқ ва объективӣ арзёбӣ намудани шуғли пурмаҳсули аҳоли бо дарназардошти таъсири бисёрҷонибаи омилҳои иқтисодӣ, иҷтимоӣ, молиявӣ, фарҳангӣ дар шароити муосир истифода шаванд.

Хулосаҳои асосӣ ва пешниҳодҳои, ки дар диссертатсия оварда шудаанд, метавонанд дар раванди таълим барои оmodасозии

мутахассисон дар самти иқтисодиёти меҳнат, аз он ҷумла арзёбии шуғли пурмаҳсул, ҳамчунин дар курсҳои такмили ихтисоси роҳбарон, кормандон ва мутахассисони соҳаи меҳнат, муҳочират ва шуғли аҳолии истифода шаванд.

5. Дараҷаи асоснокӣ ва саҳеҳии муқаррароти илмӣ ва хулосаву пешниҳодот

Дар раванди ҳалли илмии масъалаҳои гузошташуда равишҳои методологӣ ва методии пажӯҳиш, ки муаллиф интихобу истифода намудааст, имконият додааст, ки натиҷаҳои судманди илмӣ дар самти арзёбии шуғли пурмаҳсули аҳолии дар асоси услубҳои таҳияи тамсилаи омили сатҳи шуғли пурмаҳсул ба даст оварда шавад.

Асоснокии хулосаву пешниҳодҳои дар диссертатсия омада ва сатҳи илмии онҳо аз он шаҳодат медиҳанд, ки муаллиф асарҳои бунёдии олимони иқтисодии ватанию хориҷиро дар соҳаи рушди шуғли пурмаҳсул эҷодкорона истифода бурдааст.

Дар раванди таҳқиқоти диссертатсионӣ усулҳои иқтисодии таҳлил васеъ истифода шудаанд, махсусан усулҳои иқтисодию оморӣ, усули муқоисавӣ, усули ҳисобию конструктивӣ, усули графикӣ ва усули экспертиза.

Шиносоӣ бо мундариҷаи диссертатсия нишон медиҳад, ки муаллиф хеле моҳирона бо адабиётҳои илмӣ доир ба мавзӯи таҳқиқот кор кардааст, мустақилона далелҳои оморию вобаста ба мақсади таҳқиқот ҷамъ овардааст, коркард ва таҳлил намудааст.

6. Арзёбии мундариҷаи диссертатсия ва дараҷаи ба итмом расидани он

Диссертатсияи тақризшаванда аз муқаддима, се боби матни асосӣ, хулоса ва рӯйхати адабиёт иборат мебошад. Муҳтавои асосии таҳқиқот дар 177 саҳифа оварда шудааст ва 18 ҷадвал, 2 расм, 18 диаграммаро дар бар мегирад. Рӯйхати адабиёт аз 144 номгӯй иборат аст.

Дар муқаддима мубрами мавзӯи диссертатсия, дараҷаи таҳқиқи мавзӯи илмӣ, робитаи таҳқиқот бо барнома ва мавзӯҳои илмӣ асоснок карда шуда, мақсад, вазифаҳо, объекту предмет, фарзияи таҳқиқот муайян гардидаанд, ҳамчунин маълумот оид ба асосҳои назариявӣ методологии таҳқиқот, сарчашмаҳои маълумот, наwgонии илмии

таҳқиқот, нуқтаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда, аҳамияти назариявӣю амалии таҳқиқот, дараҷаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқот, мутобиқати диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ, саҳми шахсии довталаби дараҷаи илмӣ дар таҳқиқот, тасвиб ва амалисозии натиҷаҳои диссертатсия, интишорот аз рӯйи мавзӯи диссертатсия, ҳамчунин сохтор ва ҳаҷми диссертатсия оварда шудаанд (с. 3-12).

Дар боби якуми диссертатсия “Асосҳои назариявӣ ва методи баҳодиҳии шуғли пурмаҳсул дар бозори меҳнат” – шуғли пурмаҳсул ҳамчун унсури таркибии бозори меҳнат, ҷанбаҳои методи арзёбии нишондиҳандаҳо ва усули андозагирии сатҳи рушди шуғли устувори пурмаҳсул, тамоюл ва хусусиятҳои рушди шуғли пурмаҳсул дар бозори меҳнат муайян гардидаанд (с. 13-58).

Аз ҷониби муаллиф дуруст қайд шудааст, ки “... механизми бозорӣ дар бозори меҳнат асосан унсурҳои зеринро дар бар мегирад: талаботи умумии иқтисодӣ ба қувваи корӣ, пешниҳоди қувваи корӣ ва нархи қувваи корӣ. Маҳз бо дарназардошти унсурҳои механизми бозорӣ, аз нуқтаи назари муаллиф мумкин аст, муҳтавои рушди устувори бозори меҳнатро арзёбӣ намояд. унсури аввали механизми бозорӣ ин мафҳуми талаботи умумии иқтисодӣ ба қувваи корӣ мебошад. Дар маҷмӯъ, муайян намудани талабот ба қувваи корӣ муҳимияти хосро на танҳо аз нигоҳи назариявӣ, инчунин, муносибати амалӣ дорад. Зеро ки талабот ба қувваи корӣ бо ташаккул ва амалигардонии сиёсати иқтисодии мамлакат алоқаманд мебошад. Бахусус, муносибати талабот ба қувваи корӣ дар як давраи муайян ва шумораи умумии қувваи корӣ - ҳамчун пешниҳоди меҳнат имконият медиҳад, ки сатҳи шуғли аҳолии дар иқтисодӣ фаъол, миқёс ва сатҳи бекорӣ, муҳочирати меҳнатӣ ва дигар қисматҳои муҳими бозори меҳнат муайян карда шавад.” (саҳ.15-16).

Нуқтаи назари муаллиф қобили қабул мебошад, ки “суръатафзоии рушди иқтисодӣ мустақиман ба коҳишҳои шумораи бекорон мусоидат

намояд ҳам, вале аз баъзе муаллифони адабиёти иқтисодӣ дар он ақида мебошанд, ки бекорӣ ба иқтисодиёт таъсири манфии худро мерасонад.” (саҳ. 52).

Дар боби дуюми диссертатсия “Баҳодиҳии миқдорӣ ва таҳлили шуғли пурмаҳсул дар Ҷумҳурии Тоҷикистон” – арзёбии методи динамикаи пешравии сохтори аҳолии машғул дар иқтисодиёти, таҳлили сатҳи устувори шуғли пурмаҳсул, таҳлили ҳолати бозори меҳнати дохилӣ дар шароити коҳишёбии муҳоҷирати меҳнати беруна ошкор шудаанд (с. 59-113).

Муаллиф қайд кардааст, ки “барои ҳисоб намудани шохиси сифати пешравӣ мушкilot ҷой дорад. Ин ҳам бошад, тақсимоти соҳаҳои иқтисодиёт ба гуруҳҳои прогрессивӣ, бетарафна ва регрессивӣ мебошад. Зеро ки критерияҳои муайян намудани тақсимоти соҳаҳои иқтисодиёт ба гурӯҳҳои дар боло номбаршуда ҳисоб карда шудааст.” (саҳ. 60).

Ҳамчунин оварда шудааст, ки “... масъалаи муҳими шуғли пурмаҳсул – арзёбии динамикаи пешравии сохтори аҳолии машғул дар соҳаҳо ва бахшҳои иқтисодиёт мебошад. Агарчӣ сохтори шуғл ҳамчун вазни қиёсӣ ва хиссаи аҳолии машғулро дар ҳар соҳаи алоҳидаи иқтисодиёт аз маҷмӯи умумии машғулбудагон арзёбӣ карда шавад, пас пешравии сохторӣ тағйирёбии тафовути ҳуди маҷмӯи умумии шуғлро дар давраҳои муқоисашаванда нишон медиҳад.” (саҳ. 111-112).

Дар боби сеюми диссертатсия “Таҳлили омили сатҳи шуғли пурмаҳсул” – услубҳои таҳияи тамсилаи омили сатҳи шуғли пурмаҳсул, тамсилаи омили сатҳи аҳоли аз ҷиҳати машғул дар иқтисодиёт, дурнамои арзёбии нишондиҳандаҳои шуғли пурмаҳсули аҳоли оварда шудаанд (с. 114-151).

Мо бо ақидаи муаллиф розӣ ҳастем, ки “Тамсиласозӣ таҳқиқоти бисёрфункционалӣ буда, барои муайяннамоӣ ва саҳеҳгардонии тавсифи объектҳои мавҷудбуда ё азнавтаҳияшаванда истифода бурда мешавад. Вазифаи асосии илмии тамсиласозӣ такрористеҳсолии тамсила дар асоси

шабоҳат доштани он бо объекти мавҷудбуда мебошад. Бояд тамсилаи таҳияшаванда бо аслияти объект монанд бошад, вале шабоҳати онро пурра дарбар гирифта наметавонад, ки ин шарт асосии тамсиласозӣ ҳисобида шуда, мазмуни онро аз даст медиҳад.” (саҳ. 115).

Муаллиф дуруст қайд кардааст, ки “Хусусияти фарқкунандаи рушди шуғли устувори пурмаҳсул дар давраи дурнамоишаванда дар он зоҳир мешавад, ки аз рӯи таркиби худ қариб, ки ҳаммонанд мебошанд. Ҳол он ки дар солҳои 2014 – 2020 чунин аломати ҳаммонандии таркиби рушди шуғли устувори пурмаҳсул камтар ба назар мерасад.” (саҳ. 140).

7. Эроду тавсияҳо ба диссертатсия

Ба сифати эроду тавсияҳо ба диссертатсияи Назарзода Н.Н., нуқтаҳои зеринро қайд намудан мумкин аст:

1. Саҳ. 53, ҷадвали 1.3.2. ҳаҷми талафи иқтисодиёт аз бекорӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон. Беҳтар мегардид, агар дар ҳамин ҷадвал ҳаҷми талафоти шумораи аҳолии дар иқтисодиёт машғул, аммо шуғлашон пурмаҳсул нест, нишон дода мешуд.

2. Саҳ. 74-99, параграфи 2.2., дар ҳамин боб ҳамчунин соҳаҳо ва корхонаву ташкилотҳо дар минтақаҳои ҷумҳурӣ оид ба муайян намудани сатҳи шуғли пурмаҳсул нишон дода мешуданд.

3. Беҳтар мегардид, агар дар диссертатсия ҷадвалҳои таҳлилшаванда як марҳило дар бар мегирифтанд. Ҳастанд ҷадвалҳои марҳилаи солҳои аз 2014 то 2020- ро дар бар мегиранд, ҳамзамон солҳои аз 2013 то 2019 ро дар бар мегиранд.

4. Сифати кор беҳтар мегардид, агар муаллиф ҳамчунин усулҳои аксирии вақти корӣ, хронометраж ва фотохронометражро барои таҳлили сатҳи устувори шуғли пурмаҳсул истифода мебард.

5. Саҳ. 138-151, параграфи 3.3. дурнамои арзёбии нишондиҳандаҳои шуғли пурмаҳсули аҳоли дар Ҷумҳурии Тоҷикистон. Сифати диссертатсия беҳтар мегардид, агар муаллиф омилҳои дастрасии корхонаву ташкилотҳоро ба шуғли пурмаҳсул бо назардошти шароити муосири иҷтимоӣ - иқтисодии ҷумҳурӣ илова менамуд.

6. Дар диссертатсия як қатор хатогиҳои имлоӣ ва техникӣ ҷой доранд.

Аммо эроду тавсияҳои зикршуда сатҳи назариявӣ амалии таҳқиқоти диссертатсионии Назарзода Н.Н. – ро коҳиш намениҳад. Дар

умум метавон гуфт, ки диссертатсия таҳқиқоти ба итмомрасида аст, мустақилияти муаллиф дар омода намудани диссертатсия эҳсос мешавад.

8.Тасдиқи инъикоси натиҷаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ дар нашрияҳои илмӣ

Номгӯи интишорнамудаи муаллиф хулосаву пешниҳодҳои дар диссертатсия ҷойдоштаро дар худ инъикос менамоянд. Аз рӯи натиҷаҳои таҳқиқот 11 мақолаи илмӣ дар ҳаҷми 5,2 ҷ.ҷ, аз ҷумла, 8 мақолаи он дар нашрияҳои аз тарафи КАО-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон тавсияшаванда мунташир шудааст. Натиҷаҳои таҳқиқоти илмӣ дар конференсияҳои илмию назариявӣ ва илмию амалии байналмиллалӣ ва ҷумҳуриявӣ ба тариқи маърузаҳои илмӣ баён шуда буданд.

9.Мутобиқати автореферат ба муқаррароти асосии диссертатсия

Автореферати диссертатсия тибқи талаботи муқарраргардида барои дарёфти дараҷаи илмии номзоди илмҳои иқтисодӣ таҳия гардида, мазмуни асосии таҳқиқотро инъикос мекунад ва дар он натиҷаҳои илмии асоснокгардида шарҳи пурраи худро ёфтаанд.

10.Хулоса оид ба мутобиқати диссертатсия ба меъёрҳои муқарраргардида

Диссертатсия дар мавзӯи “Такмили арзёбии шуғли пурмахсули аҳоли дар Ҷумҳурии Тоҷикистон” барои арёфти дараҷаи илмии номзоди илмҳои иқтисодӣ аз рӯи ихтисоси 08.00.12 – Иқтисодиёти меҳнат, таҳқиқоти илмӣ-тахассусии баитмомрасида буда, ба талаботи муқарраргардидаи тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, № 267 тасдиқ гардидааст, ҷавобгӯ мебошад, дорои аҳамияти баланди назариявӣ амалӣ, навғониҳои илмӣ буда, дар сатҳи баланди илмию методологӣ омода гардидааст, масъалаҳои муҳими илмӣ ҳалли худро ёфтаанд ва муаллифи он Назарзода Наврузҷон Назар сазовори дараҷаи илмии номзоди илмҳои иқтисодӣ аз рӯи ихтисоси 08.00.12 – Иқтисодиёти меҳнат мебошад.

Тақриз дар ҷаласаи шӯъбаи бозори меҳнат ва шуғли аҳолии МД “Пажӯҳишгоҳи меҳнат, муҳоҷират ва шули аҳоли” муҳокима ва тасдиқ шудааст (суратҷаласаи №3, аз 04 апрели соли 2023).

Раиси ҷаласа:

Директори
МД “Пажӯҳишгоҳи меҳнат,
муҳочират ва шули аҳоли”,
н.и.с.

Маҳмадбекзода М.Ш.

Ташхисгар:

Мудири шӯъбаи бозори
меҳнат ва шуғли аҳолии
МД “Пажӯҳишгоҳи
меҳнат, муҳочират
ва шули аҳоли”, н.и.и.

Васиев Ф.М.

Котиби ҷаласа:

котиби илмии
МД “Пажӯҳишгоҳи
меҳнат, муҳочират
ва шули аҳоли”

Ҳамдамова Н.У.

Имзоҳои Маҳмадбекзода М.Ш., Васиев Ф.М., Ҳамдамова Н.У. – ро тасдиқ менамоем.

Мудири шӯъбаи кадрҳои
МД “Пажӯҳишгоҳи
меҳнат, муҳочират
ва шули аҳоли”

Султонбекова С.Ш.

Суроға: 734055, Ҷумҳурии Тоҷикистон
ш. Душанбе хиёбони Борбад 48/5
Тел: +992 905404015
E-mail: faridun.75@bk.ru